

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah
Velja za vse leto . . . \$6.00
Za pol leta . . . \$3.00
Za New York celo leto . . \$7.00
Za inozemstvo celo leto . . \$7.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki

The largest Slovenian Daily in
the United States.
Issued every day except Sundays
and legal Holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: OHelsea 3-3878

Entered as Second Class Matter September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1879

TELEFON: OHelsea 3-3878

NO. 268. — ŠTEV. 268.

NEW YORK, THURSDAY, NOVEMBER 15, 1934. — ČETRTEK 15. NOVEMBRA 1934

VOLUME XLII. — LETNIK XLII.

SOCIJALNI PROGRAM BO PREDLOŽEN KONGRESU

ZVEZNA VLADA IN POSAMEZNE DRŽAVE BODO MORALE SKRBETI ZA ZAVAROVANJE BREZPOSELNIH

Drugi načrt predvideva socijalno zaščito vseh Amerikancev. — Načrti bodo v kratkem času predelani v predloge, ki bodo predložene prihodnjemu kongresu. — Zavarovanje proti nezaposlenosti ne bo nikakršna miloščina, pač pa resnično zavarovanje potom prispevkov.

WASHINGTON, D. C., 14. novembra. — Zavarovanje proti nezaposlenosti bo kmalu postalo dejstvo.

Predsednik Roosevelt bo zahteval od prihodnjega kongresa postaviti za socijalno zaščito, zaščitni program v splošnem ter uveljavljanje sistema zavarovanja proti nezaposlenosti.

Poleg tega bo pa predsednik zahteval, naj se čimprej izvedejo načrti, da bo dobilo čimveč nezaposlenih delo. Zavarovanje ne bo nikakršna miloščina ter ne bo financirano z davki, pač pa s prispevki.

Velik problem nezaposlenosti v Združenih državah je zaenkrat v rokah strokovnjakov. Vsaka država bo morala sestaviti svoj lastni sistem, pri tem jo pa mora voditi princip: nobene miloščine, pač pa resnično zavarovanje.

V zveznem glavnem mestu, posebno pa v Belih hišah je bil danes veliki dan.

Na vabilo predsednika se je zbralo nad sto moških in žensk iz vse dežele, ki so mu predložili zbrani material za gospodarsko zaščito in zavarovanje proti nezaposlenosti.

Ta stoglavni odbor bo preštudiral vse načrte, o snutke in ideje ter jih slednjič sestavil v celoto, ki bi v obliki predloge predložena prihodnjemu kongresu v odobritev.

Predsednik Franklin Delano Roosevelt je imel pred odborom za socijalno zaščito in odborom svetovalcev kratek govor, v katerem je govornike pozival, naj izvedejo "močan udarec" ter naj uresničijo socijalno zaščito.

— Dokler vlada splošna negotovost, — je rekel predsednik, — ne more biti nobene jamščine za posameznika.

— Naša prva naloga bo, spraviti gospodarski sistem v tak tek, da bo zavladovala splošna in večja zaščita, katere si pa zaenkrat ne moremo predstavljati, dokler ne pride do splošnega gospodarskega podviga.

— V tem trenutku se odločujemo za dalekosežne cilje. Mi razvijamo splošni upravni program. Pomisliti je pa treba, da nismo nobeni čarovniki, da li naenkrat rešili vse težavne probleme. Kar moremo storiti, je le postaviti soliden temelj, na katerem zamoremo zgraditi poslopje, ki bo dalo posamezniku več sreče in zadovoljstva kot ga je kdaj prej imel.

— Meseca junija sem rekel, da se bomo sedaj lotili velike naloge, čije svrha bo preskrbeti vsakega državljanu in njegovi družini socijalno zavarovanje. Jaz sem še vedno teh misli. V tem pogledu bom stavil novemu kongresu konkretne predloge. Glede nekaterih točk sem že sedaj gotov. Delavsko zavarovanje bo vključeno v program. Važno je, da zvezna vlada obdri v tem zavarovalniškem programu one države, ki so že pripravljene storiti ta važen korak v smeri proti napredku.

Zavarovanje proti nezaposlenosti mora biti ustanovljeno z namenom, da se nezaposlenost zmanjša, ne pa poveča. Ta način zavarovanja ne sme predstavljati nikakršne miloščine. Financirano mora biti potom prispevkov ne pa potom davkov.

— S tem pa seveda ni rečeno, da bomo pustili na cedilu ljudi, ki so sedaj odvisni od reliefa. Baš nasprotno. Njim mora biti posvečena prva skrb.

Emil Fey baje Dollfussov morilec

PREMIRIJE PRI BOULDER JEZU

Vlada je ustavila delo pri velikem jezu. — Guverner bo odpoklical vojaštvo, kadar prejme od vlade poročilo.

Parker Dam Site, Cal., 14. novembra. — Vojna nevarnost zaradi Boulder jezusa je nenadoma prenehala, ko je Federal Reclamation urad vstavil dela pri jezu na arizonski strani. Guverner E. B. Moeur je nato naznanil, da bo odpoklical vojaštvo, kadar prejme uradno poročilo od tega urada.

Utrujeni vojaki so ravnokar prišli v Parker na potu proti jezu, ko so delu nenadoma prenehala in je guverner o tem obvestil vojaškega poveljnika.

Štiri države, ki so udeležene pri gradbi jezusa, so vložile pri notranjem tajniku Ickesu protest proti zahtevi Arizone za vodno in električno silo iz Boulder jezusa.

Delo je na arizonski strani prenehalo, ko je bilo odpoklicanih šest delavcev, ki so se nahajali na arizonski strani mostu čez reko Colorado. Inženirji pa pravijo, da se bo delo na kalifornijski strani nemoteno nadaljevalo.

"Nikakor nečem po nepotrebnem trošiti denarja", je rekel guverner Moeur. "Ako vstavijo dela, dokler cela zadeva ni poravnana, bom odpoklical vojaštvo. Ako pa bodo z delom zopet pričeli, ko bom enkrat vojaške odpoklical, jih bom poslal nazaj in sam bom šel med nje".

KISLO ZELJE ZA REVEŽE

State Temporary Emergency Relief Administration (TERA) naznanja, da bo po naročilu Federal Surplus Corporation z zveznim denarjem kupila 50,000,000 funtov zelja v državi New York. To zelje bo razdeljeno v surovem stanju med reveže, ali pa bo predelano v kislo zelje, ki bo pozneje tudi razdeljeno med potrebne ljudi.

17,500,000 funtov tega zelja je namenjenih za državo New York, samo za mesto New York pa 8,400,000 funtov.

Ostalo zelje bo razdeljeno po sosednjih državah Connecticut, Delaware, Maryland, New Jersey, New Hampshire, Rhode Island, Virginia, West Virginia, Knetucky in v glavnem mestu Washingtonu.

Naročite se na GLAS NARODA, največji slovenski dnevnik v Združenih državah.

O starostni pokojnini je rekel predsednik: — Staranje je največja in za mnoge ljudi tudi najbolj tragična nevarnost. Tragično je za človeka, ki se postara, pa nima nobenega denarja. Kot guverner države New York sem priporočil sprejem postav za starostno pokojnino, ki so po zatrdilu nekaterih še vedno najbolj liberalne v vsej deželi.

FLANDINOVA VLADA DOBILA ZAUPNICO

Nova francoska vlada je v poslanski zbornici dobila zaupnico. — Politično premirje podaljšano.

Pariz, Francija, 14. nov. — Ko je v februarju Doumerguev kabinet stopil na politično pozorišče, tedaj mu je poslanska zbornica izrekla zaupnico s 402 proti 125 glasovom. Še širša pa je podlaga, na kateri stoji nova Flandinova vlada, kajti večina, ki je odobrila njegov program, znaša 423 proti 118. Sicer je med debato pred glasovanjem nek član opozicije rekel, da je politično premirje, ki ga oglašuje novi mož, samo prazno govoričenje, kajti ni se mogoče ob istem času izreči proti diktaturi in revoluciji, vendar pa je večina poslancev uvidela, da je treba Flandina in njegov kabinet podpirati.

Posebno socijalisti so izražali svoj dvom nad Flandinovim programom. Nek govornik je na vladno načelo, da mora gospodarstvo samo za sebe skrbeti, opozoril na predsednika Roosevelta ter rekel, da se Roosevelt ni vstrašil zaradi narodovega blaga poseči v to tako neodvisno kraljestvo. Toda kritika je bila samo drugovrstne važnosti.

Voditelj stranke Leon Blum je s priznanja vedno odkritosrčnostjo priznal, da Francija sedaj, ko je odvrnjena nevarnost Doumergueve diktature, svobodnejše diha.

OLJŠANJE POSTAVE V MEHIKI

Mexico City, Mehika, 14. novembra. — Mehške države so pričela nekoliko popuščati pri omejitvi števila duhovnikov, kar je razvidno iz poročila, ki prihaja iz Cuernavaca, glavnega mesta države Morelos. Država namreč dovoljuje mesto po enega duhovnika za vsakih 70,000 prebivalcev po enega duhovnika na 20,000 prebivalcev. Vsled tega bo v Morelos 7 duhovnikov, mesto 2.

ODVETNIKI BREZ PLAČE

Berlin, Nemčija, 14. nov. — Pruski ministrski predsednik Hermann Goering je na pravdoznanski akademiji svetoval, da odvetniki od svojih klientov ne prejemaajo plačila, da pri tožbah denar ne bi prišel v poštev. Goering pa ni povedal, kako bodo odvetniki živeli brez plače.

HAUPTMANNOV ODVETNIK PRIPRAVLJEN

Dolži državnega pravdnika potvorbe in zakrivanja dokaznega materiala. — Hauptman ni odvajalec.

Flemington, N. J., 14. nov. Hauptmannov zagovornik L. Fisher dolži državnega pravdnika, da vedoma in nameno ma potvarja in zakriva dokazni material, ki bi Hauptmanna razbremenil.

"Ko bi država bila toliko poštena, da bi objavila poročilo svojega lastnega lesnega izvedenca o lestvi, ki je bila rabljena prvi odvedbi Lindberghovega otroka", je rekel Fisher, "tedaj bi svet vedel, da Hauptmann ni napravil leste".

"Država sama priznava, da je Hauptmann dober in več mizar; jasno pa je, da je ono leste napravil diletant".

Nato omenja Fisher že ponovno navedeno namero državnega obtožitelja, Hauptmanna postaviti pod obtožbo kot satnega kriveca pri odvedbi otroka in pri sprejemu odkupnine. Preiskava na Lindberghovem posestvu pa je dosegla, da so bile, sodeč po odtisih nog, pri odvedbi udeležene tri osebe. Iz odtisov čevljev je bilo mogoče sklepati, da je bil odvajalec nervozen in majhen".

Državno pravdnništvo je pri obravnavi proti lastniku ladjedelnice v Norfolk, Va., H. Curtis, omenjalo te odtise. Fisher je bil tedaj Curtisov zagovornik.

Tedaj je tudi državno pravdnništvo trdilo, da so bili na St. Raymond pokopališču v Bronxu najdeni dvojni odtisi čevljev. "Ako bi bilo državno pravdnništvo pošteno", je rekel Fisher, "bi priznalo, da odtis Hauptmannovih čevljev ni sličen sledovom, ki so bili najdeni pri Lindberghovi hiši in na pokopališču".

Po Fisherjevem zatrdilu pri odvedbi ni bil navzoč samo eden, temveč cela zločinska tolpa. Tega mnenja je bil vedno tudi državni pravdnik, dokler ni bil pri Hauptmannu najden Lindberghov denar in tedaj je bilo vse ovrženo, kar je bilo do tedaj zatrjevano.

POROKE V NEMČIJI

Berlin, Nemčija, 14. novembra. — Državni statistični urad naznanja, da je bil tekom leta 1933 v Nemčiji glede porok dosežen rekord.

Po tem poročilu je bilo poročenih 621,000 parov, kar pomeni narastek za 24 odstotkov nad letom 1932.

Ta narastek pa ni pripisovati izboljšanim gospodarskim razmeram v Nemčiji, temveč državnim podpori vsem novoporočenem.

TEŽKA OBDOLŽITEV MLADEGA DUNAJSKEGA ODVETNIKA

DUNAJ, Avstrija, 14. novembra. — Uradno je bilo naznanjeno, da je češka policija na prošnjo avstrijske policije aretirala mladega dunajskega odvetnika dr. Fritza Kreislerja, ki je ravnokar objavil v Pragi knjigo pod naslovom "Kdo je umoril Dollfussa".

BELGIJSKI KABINET JE RESIGNIRAL

Grof de Broqueville je poslanski zbornici naznanil svoj odstop. — Najbrže bo sestavil nov kabinet.

Bruselj, Belgija, 14. nov. — Grof de Broqueville je novemu parlamentu predložil odstop svojega kabineta. V svojem naznanilu pravi de Broqueville, da je bil kabinet primoran odstopiti, ker dva njegova ministra, van Zeeland in Ingenbleek, nista člana parlamenta.

Ko je zbornica sprejela poročilo grofa de Broqueville o vladni politiki, je bila seja odgodena.

Politični krogi so mnenja, da bo kralj Leopold z ozirom na okoliščine, pod katerimi je kabinet odstopil, poveril sestavo novega kabineta zopet de Broquevilleju.

Ker katoliki in liberalci zavračajo devaluacijo, prevladuje bojazen, da bo Belgija izstopila iz "zlatih" dežel, kar bo v škodo vladnemu programu za izboljšanje gospodarskega položaja dežele. Javnost odstopivšemu kabinetu ne očita, da se s svojimi dejanji ni zavzemal za zlati standard.

Iz zunanega urada je prišlo poročilo, da bo grof Robert van der Straeten-Ponthoz imenovan za poslanika v Washingtonu.

ODVRNENA STAVKA

Pittsburgh, Pa., 14. nov. — Poravnanje spora, ki je pretil s stavko 4000 steklarskih delavcev, je bila uradno potrjena. Pittsburgh Plate Glass Company je privolila, da podpis pogodbo z unijo glede plače in delovnih ur.

STERILIZACIJA V NEMČIJI

Berlin, Nemčija, 14. novembra. — Bolnišnica berlinske kaznilnice naznanja, da je bilo od časa, ko je bila vpeljana tozadevna postava v novembru 1933, steriliziranih 111 oseb.

Dva profesorja na katoliški teološki fakulteti v Braunsbergu sta bila že odstavljena, ker sa papeški kuriji poslala izjavo, v kateri odobrujeta nazizsko sterilizacijsko postavo in izražata trdila, da ni v nasprotju s katoliškim naukom.

Knjiga omenja, da so zjutraj 25. julija mnogi člani vlade in visoki uradniki, med njimi tudi notranji minister Emil Fey, prešli svari, da bo prišel upor. Dr. Kreisler pravi, da ni bilo ničesar storjenega za Dollfussovo varnost ter naravnost dolži Feyja, da je oddal na Dollfussa smrtni strel.

Dr. Kreisler, ki je bil pri sodnijski obravnavi proti Otonu Planetti, ki je bil pozneje zaradi umora obešen, pravi, da je Planetta prostovoljno priznal policiji, da je ščitil svoje tovariše. Dr. Kreisler pravi, da je Planetta oddal en strel na Dollfussa. Toda šele drugi strel je bil smrten. Dr. Kreisler pravi, da je bil major Fey že od začetka v-nazijski zaroti in ima za to obdolžitev tudi dokaze. Ko se je zarota izjavila, ni mogel Fey dopustiti, da bi Dollfus še živel, kajti Dollfus je vedel, da je bil Fey dvorezni mož.

Dr. Kreisler se v svoji knjigi ponudi, da je pripravil stopiti pred sodišče in se zagovarjati zaradi obrekovanja in veleizdaje pod pogojem, da mu avstrijska vlada obljubi, da ga zagovarjajo tudi odvetniki in da se obravnava vrši postavno in javno. Avstrijska vlada pa se za to ponudbo ni zmenila ter je naprosila češko vlado za Kreislerjevo izročitev.

OTONOVA PRIJATELJICA UMRLA

Dunaj, Avstrija, 13. nov. — Ena največjih lepotic stare avstro-ogrskce monarhije, baronica Luiza Poglodowska, je umrla v največjem uboštvo v neki dunajski bolnišnici.

Baronica Poglodowska, ki je bila bolj znana pod svojim dekliskim imenom Luiza Robinson, je bila prijateljica nadvojvode Otona, očeta zadnjega avstrijskega cesarja Karola. Oton se je vanjo zaljubil, ko je pričela kot gledališka igralka nastopati s svojimi 22 leti. V nekem dunajskem predmestju je za njo vzdrževal veliko hišo. O tej zvezi ni bilo nikake tajnosti in baronica je včasih dalje časa živela na Otonovem gradu Schoenau. Iz te zveze sta bila rojena dva otroka.

Ko je nadvojvoda Oton umrl, je cesar Frane Jožef izplačal baronici 200,000 zlatih kron.

Po Otonovi smrti se je poročila z baronom Poglodowskim in sta skupno zapravila denar po raznih igralnicah. Ob koncu svetovne vojne je bila brez vseh sredstev. Njen sin je elektrik, njena hči pa gvernant v Wiesbadenu v Nemčiji.

"Glas Naroda"

Owned and Published by
GOVERNMENT PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)
Frank Sakur, President L. Benedik, Treas.
Place of business of the corporation and addresses of above officers:
222 W. 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays

For one year in advance	For New York for one year	\$7.00
For one year in advance	For New York for one year	\$3.50
For one year in advance	For New York for one year	\$3.00
For one year in advance	For New York for one year	\$3.00
For one year in advance	For New York for one year	\$3.00

Subscription Yearly \$6.00

Advertisement on Agreement

"Glas Naroda" is a daily newspaper published in New York City. It is the largest Slovene daily in the U. S. A. It is published by the Government Publishing Company, a corporation organized under the laws of the State of New York. The paper is published every day except Sundays and holidays. It is published at 222 W. 18th Street, New York City, N. Y. The paper is published by Frank Sakur, President, and L. Benedik, Treasurer. The paper is published by the Government Publishing Company, a corporation organized under the laws of the State of New York. The paper is published every day except Sundays and holidays. It is published at 222 W. 18th Street, New York City, N. Y. The paper is published by Frank Sakur, President, and L. Benedik, Treasurer.

"GLAS NARODA", 216 W. 18th Street, New York, N. Y.
Telephone: CHelsea 2-3878

DVAJSETLETNICA "SLOVANA"

Slovenska društva ameriške Slovence družijo in združujejo, da nas ne bo še tako kmalu zadela neizogibna usoda popelae prilagoditve ameriškemu življenju in razmeram.

Kar nas je priseljencev, imamo dve domovini. Obe ljubimo in spoštujemo: staro, ker smo preživeli v nji svojo mladost; novo, ker smo si jo prostovoljno izbrali v nadi, da bomo v nji boljšega kruha deležni.

Ameriški Slovence je dober državljani in ve, kaj je dolžan deželi, ki mu je na široko odprla vrata in ga gostoljubno sprejela za svojega. Nikoli se ji ni in se ji ne bo izneveril.

M. Pirnat, predsednik "Slovana"

Kakor vsi drugi narodi, so tudi Slovenci po svojem prirodu v Ameriko začeli ustanavljati društva, ki so imela povečini materialno svrhu: denarno pomoč za slučaj bolezni ali smrti.

Podporna društva so najmočnejša vez slovenskega življa v Združenih državah.

Toda kri ni voda. Tudi duhovni nagib je zahteval svoje. Ustanovila so se kulturna društva, ki družijo naše rojake v duševnem oziru ter vrše z obredovanja vredno požrtvovalnostjo svojo plemenito nalogo.

V tem znamenju in s tem namenom je bilo ustanovljen pred dvajsetimi leti v največjem ameriškem mestu "Slovan".

Za slovensko kulturno društvo v Ameriki je dvajset let silno dolga doba. To je namreč dvajset let dela, truda in vztrajnosti.

Pecvi se ne hote zavdajo važnosti svoje naloge. Ko omagujemo v borbi za kos vsakdanjega kruha, nas povablja in nam dajo najlepše bodrilo s tem, da vzbude in podkrepe v nas ti sta plemenita čustva, ki jih more vzbuditi le slovenska pesem.

"Slovan" nam poda našo najlepšo dragotino tako pristno in toplo, da čutimo ob nji diš slovenske zemlje in utrip slovenskega srca.

"Slovan" je mojster v prednašanju naše narodne kakor tudi umetne pesmi.

Tako čustveno jo tolnači, da slehernega osvoji in prevzame. Saj smo podzavestno vsi njeni in je končno le izraz naš samih.

"Slovan" vrši to delo že dvajset let in še dolgo, dolgo ga bo, da bo ostal v nas spomin na domovino in njene lepote čist in svetel.

Vsaka "Slovanova" prireditev je za newyorške Slovence praznik.

V nedeljo, 18. novembra, bo pa v Slovenskem domu v Brooklynu praznik vseh praznikov.

Naša sveta dolžnost je, da damo "Slovanu" ob njegovi dvajsetletnici največje priznanje za vzvišeno poslanstvo, ki ga tako nesebično vrši.

Dopisi.

New York, N. Y.

Blagovolite priobčiti moj dopis v cenjenem in tako priljubljenem listu Glasu Naroda. V nedeljo 25. novembra bosta Mr. in Mrs. H. J. Schier praznovala petindvajsetletnico svojega zakona. Ker želita pri tej priložnosti proslaviti ta dan prav slovesno, objavljajam ta dopis v listu.

Sv. maša s poroko bo v naši slovenski cerkvi, 62 St. Mark's Place ob poldvanajsti uri dopoldne. Vabijo se vsi Slovenci in prijatelji Rakovih-Schierovih, da se udeležijo cerkvene slavnosti, ker bo nekaj izvanrednega.

V slavnostnem sprevodu v cerkvi bo zastopana narodna noša in še mnogo drugih zanimivih prizorov.

Cerkvene obrede bo opravil naš dični in dobri gosp. župnik Rev. Hijancit Podgoršek ob asistenci druge duhovščine iz New Yorka, Brooklynja in drugih krajev.

Po službi boji bo obed v dvorani v ožjem krogu sorodnikov in duhovščine, kateri dobijo posebna povabila v ta namen.

Ker pa slavljenca želita proslaviti ta dan posebno za vse Slovence, bo popoldne točno ob 4. uri slavnostni sprejem v dvorani.

Vabljeni ste vsi Slovenci. Pridite in poveselite se z nami in pokažimo prava dobra srca drugim narodom, kaj znamo Slovenci.

Da ne bo nikake vstopnine, se samo po sebi razume. Preskrbljeno bo za lačne in žeje v vsakem oziru na stroške ženina in neveste. Tudi prosta domača godba (Lovšin in Vesel) bo na razpolago za srbeče pete in ljubitelje domače godbe.

Toliko v pojasnilo javnosti. Prihodnji teden pa priobčimo oglas v tem listu z natančnim vzporedom.

Omenim naj še, da bo pri sv. maši poseben vzpored na kor. Jerry Koprivšek, organist, bo z spremljevanjem gosli izvajal nekaj izvanrednih točk. Gospica Mary Arčel in gospod Chas. Guardia pa nas bosta tudi poživila z lepim solo petjem. Omenim naj še, da bodo ta dan prvič zabučale nove orglje v naši cerkvi, dar gospoda in gospe Schier kot spomin na 25-letnico poroke, obenem pa tudi kot zahvalni dar za blagoslov in srečo v zakonu.

August Jakopich, stolaravnatelj.

Brooklyn, N. Y.

Parkrat sem že čitala v Glasu Naroda "Newyorške paberce", čijih pisec bi rad postregel čitateljem tudi s starokrajskimi novicami. To pa seveda najlažje spravi skupaj, ako mu da tozadevna poročila tisti, ki se je pred kratkim mudil v stari domovini.

Med mnogimi, ki so že obiskali svojo rodno grudo, sem bila tudi jaz zadnje poletje tako srečna, da sem po dolgih štirinajstih letih hodila in zrla kraje, kjer sem se rodila in dorašala.

Mr. Koprivška prosim oproščenja, če mu bom odvzela

BLAZNIKOVE Pratike

za leto 1935

IMAMO V ZALOGI

Cena 25c

s poštino vred.

V kratkem bo gotov Slovensko-Amerikanski KOLEDAR za l. 1935
Cena 50c

"Glas Naroda"

216 West 18th Street
New York, N. Y.

nekaj njegovega dela ter na svojo roko skušala spraviti dopis.

Meseca junija letošnjega leta sem se po prisrčnem slovesu od svojih prijateljev odpeljala s parnikom "Vulcania" proti Evropi. Naslednjega dne smo se ustavili v Bostonu, kjer so se vkrcali še mnogi potniki. Na parniku so bili zastopniki raznih narodnosti, pravi Slovenci pa menda samo jaz in Mrs. Modie, katera je šla iz Clevelanda v Istro morda zadnjič obiskat svojega že zelo starega očeta. Imeli sva tudi kabino skupaj, da je bilo za obe prav dobro preskrbljeno.

Med potniki se je nahajal tudi Rev. Smolej, doma iz Kranjske Gore, ki se je pa podal v Avstrijo, ker mu pot v Jugoslavijo ni bila dovoljena zaradi konflikta, ki ga je imel svoj čas z jugoslovanskimi orožniki. Morje smo imeli ves čas vožnje zelo mirno, tako da je izgledala morská gladina kakor steklo. Vsi smo bili tekom vožnje zdravi in veseli.

Peljali smo se mimo Azorskih otokov ter sledujoč dne 10. junija pristali v Gibraltarju. V Napolju smo dospeli dne 14. junija. V ozadju mesta je baš tisti dan Vezuv pošiljal iz sebe proti nebu mogočeno oblake dima. Z Mrs. Modie sva si ogledali par krasnih cerkva, po katerih se zlasti italijanska mesta zelo odlikujejo. Nekaj moram tu pripomniti. Če hoče v Italiji ženska v cerkev, mora imeti dolgo krilo, rokave do zapestja in vrat ves pokrit. Naj, čeprav sva bili oblečeni po ameriški modi, so pustili brez vsakega zadržka v cerkev. (To povem Zgagi na uho, da ne bo imel o meni kakšne napadne pojme).

Iz Napolja smo se odpeljali naprej ter pristali v Palermo. Tam smo videli dosti bojnih ladij ter mornariške manevre. Kaj naj bi to pomenilo? Za Jugoslavijo gotovo nič dobrega. Ogledali sva si tudi mesto Mesino, ki ga je leta 1910 popolnoma uničil potres. Danes ni o posledicah potresa nobenega sledu več.

Ko smo se vozili mimo Kalabrije, sem se spomnila povesti o italijanskih banditih, ki so imeli oziroma še vedno imajo zatočišče v teh gorah.

V nedeljo dne 17. junija je

"Vulcania" končno pristala v jugoslovanskem pristanišču Dubrovnik. Bila je deževna nedelja. Odtam sem brzojavila bratu, kdaj dospem v domovino.

Pozneje smo se ustavili tudi v Benetkah, v mestu, ki je zgrajeno na starih kraških hrastih. Imela sem par ur časa, da sem si ogledala nekaj znamenitosti, predvsem cerkev sv. Marka in trg pred njo, ki je vedno poln golobov, kateri se znajo spretno izogibati ljudem. Tudi most Vzduhujočih me je zanimal. Obtoženec, ki so ga v prejšnjih letih peljali čez ta most, ni nikdar več videl belega dne.

V Trst smo dospeli 19. junija. Mene je prišel čakati h parniku nečak mojega pokojnega moža, čvrst Kraševce, s katerim sva se skupaj peljala do Nabrežine.

Resnici na ljubo moram poudariti, da so bili pri pregledovanju prtljage Italijani dosti bolj uljudni kot pa pozneje jugoslovanski cariniki.

Vlak je zdiral preko borovniškega mostu in nedolgo za tem smo ugledali cerkev sv. Antona na Viču.

Dospevši v Ljubljano, sem se od veselja zjokala. Prenočevala sem v hotelu Miklič, naslednjega dne sem se pa s sestrami s svojim bratom. V Ljubljani sem obiskala sestrično, ki je lastnica večtrgovine Adamič na sv. Petra cesti. Sestrična me je še istega dne odvedla s svojim avtom v Šmarco pri Kamniku.

Veliko sosedov se je bilo zbralo in jaz bi rada vsakega posebej objela, tako sem bila vesela njihovega sprejema.

V kupo, polno veselja, je pa padla grenka kaplja pelina od misli, da se je v času moje odsotnosti preselila moja dobra mamica v boljše življenje. Vera me potrjuje, da se bom z njo že enkrat sešla nad zvezdami, kakor tudi z očetom, ki sem ga izgubila že v otroški dobi.

Gotovo ste radovedni, dragi čitatelji, kako je sedaj v Jugoslaviji. Z eno besedo vam povem, da je več slabega nego dobrega. Kmet in mali obrtnik sta velika reveža. Ljudje tarnajo nad velikimi davki, in denarja manjka na vseh koncih in krajih.

Mladina bi rada dobro živela in malo delala. Vse hiti v to varne za tistih borih par dinarjev, samo da se morejo obvečerih in nedeljah veseliti. Kakšni možje in žene bodo te enkrat?

Vsako jutro je kamniški vlak poln delavcev in delavk, ki se vozijo na delo v Ljubljano. Dosti je tudi dijakov. Vse kaže, da bo čez nekaj let v Jugoslaviji sama študirana lačna gospoda. Kdo bo polje obdeloval, je drugo vprašanje.

Meseca avgusta sem bila na Bledu, ki se je razvil v kopalnišče svetovnega slovesa. Vse povsod moderni hoteli, v katerih kar mrgoli samih tujcev. V hotelih je vse strahovito drago. Razne jezike slišiš in tudi angleščino.

Ko sem bila jaz tam, so se vršile konjske dirke, ki si jih je ogledala tudi kraljica Marija s svojimi tremi sinovi. Kraljica Marija je zelo lepa žena in je bila povsem preprosto oblečena.

Prve dni septembra je bil v

"GLAS NARODA" zopet pošiljamo v domovino. Kdor ga hoče naročiti za svoje sorodnike ali prijatelje, to lahko stori. Naročnina za stari kraj stane \$7. V Italijo lista ne pošiljamo.

Ljubljani velesojm, ki sem si ga seveda tudi ogledala.

Tudi na Krasu sem bila, in lahko rečem, da je silna škoda za Jugoslavijo, ker je izgubila to preprosto in zavedno ljudstvo. Kraševci morajo dosti pretrpeti pod italijansko vlado, navzlic temu pa zro pogumno v bodočnost.

V Kostanjevi na Krasu so zgradili kapelo, v kateri so naložene lobanje žrtve svetovne vojne.

Vi, ki ste povzročili to grozno klanje, kakšen bo vaš odgovor pred Bogom?

Po Vipavski dolini oči Krasa do Gorice sem videla vse polno vojaških pokopališč.

Bila sem v Gorici, kjer se še vedno more vse kupiti v slovenskem jeziku, edinole v uradih in po bankah so nastavljeni sami črnolasci.

Toda nazaj v Jugoslavijo! Nič vam nisem opisala Kamnika pod kamniškimi planinami, dasi je moje rodno mesto. Kamnik zelo napreduje. Vlak vozi sedaj do sredine mesta. Pošto so premestili z glavne trga na Graben, kjer so zgradili novo postlopie. Na glavnem trgu je postajališče za avto-buse, kateri vozijo v Tuhijsko dolino, na Stajersko in v Ljubljano.

Pa tudi po številu hiš se Kamnik veča. Če bo šlo tako naprej, bo v par letih od Kamnika do Domžal vse zazidano. Sva sem tudi na Zale, zadnje počivališče Kamničanov, kjer počivajo tudi moji stariši in sorodniki. Čitala sem napise na spomenikih. Oh, koliko jih je že tam gori, ki sem jih dobro poznala. V štirinajstih letih se je res dosti spremenilo.

Toda čas hiti. Začela sem misliti na Ameriko. Videla sem vse in govorila sem z vsemi, ki so mi ljubi in dragi. Sreče se je upokojilo ter zahrepenelo po novi domovini.

Ko sem se odpravljala na pot, se je raznesla strašna novica, da je podla roka na brutalen način uničila življenje kralju Aleksandru. Ljudstvo je bilo vse zbegano, saj je vendar ljubila svojega vladarja ter je stajalo vse upe vanj.

6. oktobra sem se poslovila od sestre, brata, sorodnikov in prijateljev, zatrdajoč jim, da se še vrnem, ako Bog da. Toda takrat za stalno.

Izbrala sem si parnik "Conte di Savoia", ki vozi iz Genova ter sem 25. oktobra preseletila moje prijatelje v Ridge-wood, kateri so že vedeli, da pridem, toda ne tako kmalu.

Dopis se je bolj zavlekel, kakor sem mislila. Če me uredništvo Glas Naroda ne bo prezrla, bom imela še drugič korajžjo kaj skovati.

Mary Duric.

Peter Zgaga

ZGODILO SE JE...

Da bi se izognil davežljivo- sti dragih rojakov in rojakinj, sem postavil pred dobrim tednim pogoj, čigar izpolnitev se mi je zdel povsem nemogoča.

Pogoj se je glasil: prašič ali sod vina. Kar je manj, ne bom omenjal v koloni.

Zatrdno sem bil prepričan, da se jih bom odkrižal. Toda motil sem se.

Včeraj sem dobil pošiljatev, kakršne se nisem nadal: svi-njak, prašiča, korito in pet žakljev krme.

Dospelo je po ekspresu, toda ne vem odkod. Če bi bilo treba kaj plačati, bi bil malo natančneje pogledal, tako sem se pa samo podpisal, pa je bila stvar v redu.

Pošiljatev je spremljalo pismo sledeče vsebine:

— Takaj ti pošiljam enega prašiča in tudi nekoliko krme zanj, da ga boš odebil. Upam, da bo debel, ko bo vse to porabil. Želim ti veliko srečo! Bog te živi dolgo let! Tebe in tvojo kolono!

Podpisal nobenega in nobenega pečata. Skočim za eks-presmeni, ki so mi žival pripe-ljali, pa so že izginili z velikim truckom.

In tako ne vem, kaj bi s prascem počel. Res, da sem dobil žakelj koruze, rži, ajdove moke, krompirja in korenja, da ga je najmanj za dvajset korit, toda v zadregi sem, kaj bi z živaljo.

Moj dom je tesan; v kleti — sedaj po svetem Martinu — pa tudi nimam prostora.

O, če bi bilo poleti, bi lahko spravil v klet najmanj deset takšnih gostov.

Prase ni posebno debelo, toda senkani živali ne smeš za-zob gledati. Niti konju niti prašiču.

Se bova pač morala stisniti, pa bo za oba za silo prostora. Eden več ali manj, nato se med prijatelji ne gleda.

To se pravi, dokler se preveč ne zredi. V tem slučaju bi pač jaz moral na dijeto, ker bi bilo res nerodno, da bi delala drug drugemu konkurenco in da bi prase v teži zaoščalo za menoj.

Pujske je jako srčkan in ljubezniv. Oh, če bi ga videla, Marjanca! Kako lepe očke ima, kako lepo je okrogel. Bel je ko golobček, samo na hrbtu ima dve rjavkasti marogi. Oh, če bi ga le videla mojega prašička! Stavim, da mu deset poljubov na prsiceh rilec ne sfali.

Kar žal mi bo tako žival zaklati in jo spraviti v klobase. Toda to še ne bo tako kmalu. Bojim se, kaj bo, ko bo krma pošla. Svojih kosil in večerij nikakor ne bom delil z njim. Tudi ljubezen do bližnjega ima namreč svoje meje. Že vsaj med nama bo meja te ljubezni strogo zaščitena. Jaz ne odneham za ves svet ne.

Kolina bo pa takrat, ko bo izpolnjen moj drugi pogoj — ko mi bodo sod vina privarili sam Bog ve, odkod. To pa menda še ne bo tako kmalu.

Vse bi bilo, če bi vedel, kdo mi je poslal to velikušno darilo, da bi se mu dostojno zahvalil.

Prašiča sem si od vseh strani ogledal, pa nikjer nisem izsledil najmanjšega znamenja, po katerem bi mogel uganiti neznanega dobrotnika.

Šele ko sem ga prav od blizu poduhal, se mi je zdelo, da nekoliko po littlefallškem Matiji diši.

Najbrž se ne motim, ker me moja slutnja le redkokdaj vara.

ALI STE ZAVAROVANI?

ZA SLUČAJ BOLEZNI, NEZGODE ALI SMRTI? AKO SE NISTE, TEDAJ VAM PRIPOROČAMO

JUGOSLOVANSKO KATOLIŠKO JEDNOTO V AMERIKI.

Let najboljšo jugoslovansko bratstvo zavarovalnico, ki plačuje

NAJBOLJ LIBERALNE PODPORE SVOJIM ČLANOM

Ima svoje podružnice skoro v vsaki slovenski naselbi-ni v Ameriki. Poslujna v 17. državah ameriške Unije. Premije nad \$1,500,000.00. — Za vstopništev nove-ga društva zahtevajo 3 odraslih oseb.

Vprašajte za pojasnila našega lokalnega tajnika ali pišite na:—

GLAVNI URAD J. S. K. J., ELY, MINNESOTA

CETRTI LETNI PLES

KI GA PRIREDI DRUŠTVO

KNIGHTS OF TRINITY (K.S.K.J.)

V SOBOTO, 17. NOVEMBRA 1934

8:30 ZVEČER — V

QUEENS LABOR LYCEUM

Forest in Putnam Avenues, Ridgewood, N. Y.

(zraven Forest Avenue Station)

ZA PLES BODE IGRAL

Jerry's Starlight Dance Orchestra

(OSEM MUZIKANTOV)

KRATKA DNEVNA ZGODBA

USTAŠKA GNEZDA V APENINIH

Zajeli so me spomini iz svetovne vojne, ko sem kot ujetnik trpel v taborišču v Borgotaro in Castenedolo v Italiji. Odločil sem se, da obiščem po tolikih letih "prejšnjega trpljenja mesto". Edino ta namen sem imel, da me ni rado vednost zanesla na drugo sled, grozotno in krvavo.

Mesec december. Gosta megla je zagrnila mesto Parmo. Vseokrog je ležal sneg do 20 cm visok. Stopil sem v restavracijo z dolgo, ozko sobo, ki je imela v ozadju kuhinjo. Po ulici se je v mrzli večer razlegalo petje in hreščeče stopinje. Prikorakali so mimo fantje, civilno oblečeni, s puško na rami. Na trgu so se ustavili. Ker je bilo mraz, so nekateri privrhali v sobo s kitarami in harmoniko. Za njimi je prišel centurij. Sedli so za mize in naročili pijačo. Pridružile so se jim takoj štiri ženske, med njimi starica kakih 60 let. Zapeli so — nemško pesem. V Parmi, pa nemško petje! Ni bilo težko uginiti, da so to trolski fantje Bozani, ki so služili "corso premilitare".

— predvojaško vežbo. Domačini so bili tega vajeni. Dekleta so se prešerno smejala, starica pa je pila vino in laskavo hvalila Nemce, ki so plačevali pijačo. K mizi se pridružen mlad, eleganten gospod. Uljudno se prikloni in prosi dovoljenja, da sme prisesti. Začuden, s pikrim izrazom na ustnih je poslušal pesem in vrzel vame vprašanje: "Kakšna je ta pesem?" Previdno sem se izmaknil: "Meni je neznana!" Beseda je dala besedo. "Tako

pojejo "come i Bulgari!" je ugotavljal. Besede "Bulgari" nisem mogel doumeti. Prosil sem pojasnila.

"V bližini mojega rojstnega kraja so v taboriščih junaki, bojviti ljudje. Menda so begunci iz Rusije ali Bulgarije — pravimo jim "Slavi". — Italijansko govorijo večinoma vsi, pa se jim pozna, da niso naši. Silno zanimivi so ti ljudje in precej podobne pesmi pojo kot tile fantje!"

Ugotovitev, dasi netočna, me je iznenadila. "Kje ste pa vi doma?" Povedal mi je, da je rojen blizu — Borgotaro. Radovednost je rastla in v mislih so se bliskovito podila imena: Bulgari, Borgotaro, Slavi...

Fantje so odpeli in odšli z dekleti na cesto. Ostala je pri mizi vinjena starica in murmala v polsnu: Ragazzi freschi!

Vlak iz Parme je prevozil 60 km in se ustavil v Borgotaro. Bilo je nedeljsko jutro, mrzlo in pusto. Mesto sem poznal še iz vojne. Leži v Ligurskih Apeninih sredi goščih hrbov. Veliko ni, šteje svojih 7000 ljudi. Prebivalci so revni tovarniški delavci, ki služijo piči kruh v fabrikah za cement in za kemikalije. Blizu mesta teče hudournik Taro. Zvonilo je k maši. Iz okolice so prišli kmetje in v gruclah drsli po snegu v staro cerkev. Bili so zelo revno oblečeni in so kramljali v čudnem dialektu. Otroci so skakali, zaviti v pisane rute, in klicali materj: "Ven, kje, ma!" (Pojdi sem, mama!) Za starinskim gradom je čepela črna, temna cerkev. Maša je bila tiha, brez pridli-

ge, podobna črnim mašam, ki se jim tako prilega mračna cerkev.

Strmi, srednjeveški grad, kjer sem bil svoje dni vojni ujetnik, je predelan v sodnijo, pisarno Rdečega križa in poveljstvo milice.

V trgovini sem kupil več razglednic. Zgovorna priletna trgovka je pripovedala, da ji razglednice pokupijo sproti "I Bulgari", ki pridejo večkrat v mesto, kje so ti "Bulgari" je pojasnila, da stonujejo v "Palazzo" blizu Bedonije.

Da bi jih vendar videl, te "Bulgare! Avtobus radi snega ni vozil. Urežal sem jo peš po cesti in prehitel ljudi, ki so se vračali počasi od maše in izginjali v revne, neobmetane bajte s korci na strehi.

Opoldne sem stal pred "Palazzo". To je ona zloglasna hiša! Hiša! V resnici sliči podrtiji. V pravokotni obliki se dviguje dolgo poslopje, zamenjano in zapuščeno. Leži prav pod hribom ob cesti, ki pelje v Bedonio. Je to stara bivša občinska hiša.

Pred vrati sta stala zdravna dva vojaka s puško na rami in samokresom ob pasu. Prav nič nista bila podobna italijanskim vojakom. Oblečena sta bila v rjavo (kakšni obleke, kakršno nosijo kolonialne čete. Nosila sta kratke hlače z ovijalkami. Na čepici s čitom se je blestela velika rumena črka U. Kaj to pomeni? Ustaši! — Dovolj! — Pred vrati je prišla straža kakih deset moz. Poleg puške so nosili v roki grunat. Odšli so na vaje.

Z dvorišča so se čula hrva-

DENARNA NAKAZILA IZVRŠUJE MO TOČNO IN ZANESLJIVO PO DNEVNEM KURZU

V JUGOSLAVIJO			V ITALIJO		
Za \$ 2.50	Din. 100		Za \$ 9.35	Lir 100	
\$ 5.35	Din. 200		\$ 18.25	Lir 200	
\$ 7.50	Din. 300		\$ 44.60	Lir 500	
\$ 12.25	Din. 500		\$ 88.20	Lir 1000	
\$ 24.25	Din. 1000		\$ 176.40	Lir 2000	

KER SE CENE SEDAJ HITRO MENJAJO SO NAVEDENE CENE PODVRŽENE SPREMEMBI GORI ALI DOLI

Za izplačilo večjih zneskov kot zgoraj navedeno, bodi v dinarjih ali lirah dovoljumo se bolj pogoje.

IZPLAČILA V AMERIŠKIH DOLARJIH		
Za izplačilo \$ 5.—	morate poslati	\$ 5.75
\$ 10.—	"	\$ 10.85
\$ 15.—	"	\$ 16.—
\$ 20.—	"	\$ 21.—
\$ 40.—	"	\$ 41.25
\$ 50.—	"	\$ 51.50

Prejemnik dobi v starem kraju izplačilo v dolarjih.

Nujna nakazila izvršujemo po Cable Letter za pristojbino \$1.—

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY

"Glas Naroda"

216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

ška povelja. Hipno sem pogledal skozi velika vrata in opazil kakih 300 mož, ki so se gnati ob košarah. Klic: "Kapetan Jasinski!" Izravljali so se v pozor. Onadva pri vratih sta srepo pogledala vame, da sem izginil, sam ne vem kako.

In spet se me je polastila radovednost, odslej pa jo je gnala skrb za one, ki jim ti nesrečni prodanci pripravljajo smrt. V Parmi se zve marsikaj. Da je še močnejši tabor v Bardiju, tako so vedeli samozavestno povedati nekateri. Šel bi iz Borgotaro v Bardi, pa je hribovje visoko in nobena cesta ne pelje do tega izgubljenega kraja. Le ozka zasnežena steza se vleče 30 km čez sedlo. Pa na drugo stran do Piacenze!

Pot v Ligurske Apenine, kjer leži onstran gore Monte Bue (1803 m), je naporna in dolga 60 km. Avto vozi kvečjemu dve uri. Po zasneženih serpentinah se je trebalo vzpenjati do sedla tri ure. Ponoči je padel dež in se stajal snega. Nastopila je z jutrom južno vreme. Ob bregovih strmih hribov so žgali kope oglarji (carbonarji). Bedno, trpeče ljudstvo! Dež je prenehal in zasijalo je žarko sonce. Ni mogoče pozabiti veličastnega razgleda, ki ga nudi sedlo. Na severu so se zablesteli vrhovi Retjskih in Bernskih Alp, v dolini pa se je belila Piacenza. Pot se začne spuščati navzdol. Odprla se je očem krasna panorama: Nepopisen razgled na Ligursko morje in Genovski zaliv! Pa so hribi zakrili ta božanski prizor. Cesta je strma in te žene z vso silo v doljino, kjer se konča v vasi Barbi (600 m). Kup hiš, med njimi par čednih. Pod mesom strahotni grad, pod njim stariška cerkev, nekaj ozkih ulic in v eni izmed teh kavarna "Trieste," ki ji gospodinji donna Clementina.

V sobo prideš po petih stopnicah. Nikogar ni bilo notri. Pokličem. Pride gospodinja. Pravi tip Italijanke: črne lase, pod njimi ogljene oči. Pove, da ima njena kavarna ime "Trieste" že dolgih petdeset let. Čelo v ta konec sveta se je zanesla irendenta. Da je moja govorica, — mislila je na poudarek — podobna oni, ki jo govorijo Bulgari, je dejala. Spet Bulgari! Zgovornost je treba izbiti. Hvalila se je, da ima vsak večer vse polno obiskov. Okrog šeste ure pridejo Bulgari in z njimi komandant. Dobro pijejo in dobro plačajo. Da je prav zadovoljna z njimi, je rekla.

Previdno je bilo treba sedeti do večera. Okrog sedme so prišli. Polagoma dva po dva so sedeli za mizo. Vseh je bilo kakih petnajst, več jih ni šlo v sobo. Obnašali so se jako pro-

staško in naročili črmino. Značilni obrazi: zagoreli, mrki, predrzni. Med seboj so se pogovarjali večinoma laški, le kletvice so bile pristne. Bili so pa med njimi tudi taki, ki niso umeli italijanskega in so se pomenkovali po hrvaško. Peli so italijansko vojaško pesem, ono zategnjeno alpinsko:

Tuoi colori torneranno!

Čudno so me gledali. Gospodinja jim je tolmačila po svoje: da razglednice prodajam, je pravila. Komandant je bil srep človek pri 40 letih in je večinoma govoril le z gospodinjo. Malo je govoril, pa veliko pil. Ustaši so se ga nekam bali. Okrog 11 so odšli vsi, na poziv kapetana. Ostala sva sama z gospodinjo in se pogovarjala. Nisem si upal izpraševati, kar sama je pripovedovala:

Svoje taborišče imajo v Vissaltu. Majhna skupina hiš je to — več kot deset jih ni — blizu Bardija. Da imajo silno strogo disciplino, je pripomnila in da s čvilisti redno ne smejo govoriti. Vstopil je med pogovorom dolgin, zaklel in prisedel. Najraje bi vstal in izginil. Pa je mož že tako obdelaval ustaše, da me je mikalo posedeti, vkljub temu, da sem sedel na trnu. Videlo se je, da prebivalci niso bogve kako naklonjeni teroristom. Možak je pa vedel še več povedati, dasi ga je Clementina suvala s komolecem. "To so," je rezal, "to so plačanci za naše žulje. Prihajajo iz Jugoslavije. Tu jih učijo ubijati. Boste slišali ju-

(Nadaljevanje na 4. strani.)

BOŽIČ V STARI DOMOVINI.

Potovanje na največjem parniku sveta.

Cunard White Star Lines, lastnice največjega parnika, kar jih pluje po Atlantiku med New Yorkom, Cherbourgom in Southamptonom, se posebno pripravljajo na božično potovanje v staro domovino.

MAJESTIC, največji parnik na svetu, odpluje iz New Yorka 15. decembra z veliko skupino naših rojakov pod vodstvom Mr. Milutina S. Ekerovicha, dobro znanega Cunardovega spremljevalca.

Mr. Ekerovich bo skrbel za potrebe potnikov, gledal, da se bodo dobro zabavali, skrbel za njihove potne liste in vize, prtljago itd. To je jamstvo, da bodo imeli potniki prijetno potovanje.

Potnikom, ki hočejo potovati s parniki Cunard White Star Line, se nudi prilika, da kupijo karte na odplačilo. Na roko se plača 25%, ostanek pa v mesečnih obrokih.

Naši v Ameriki

ROJAKE PROSIMO, NAJ NAM NAKRATKO N A DOPISNICI SPOROČE SLOVENSKE NOVICE IZ NASELBINE.

— Pri družini dobro znega rojaka in člana "Slovana" Mr. Frank Pirnata v Brooklyn, N. Y., se je oglasila teta Storklja ter pustila zalo hčerko za spomin. Mati in otrok se počutita dobro. Čestitamo!

— Preko sobote in nedelje je bilo v Clevelandu ubitih nič manj kot 12 ljudi v avtomobilskih nesrečah. K neprevidezosti voznikov je prispevalo še slabo vreme s spolzkimi ulicami in tankim ledom. Med žrtvami je tudi rojakinja Mary Sabljak, stara 36 let, ki se je z možem in skupino prijateljev vračala v avtomobilu iz neke birmanske zabave, ko se je pripetila nesreča. Umrila je Lutheran bolnišnici vsled prebita lobanja. Avto je tekom vožnje na spolskem tlaku tresčil v železne stebre, s katerimi so zavarovana čakališča cestne železnice. V avto je bilo tudi več otrok, toda razen Mrs. Sabljak so vse osebe, ki so se nahajale v avtomobilu ušle poškodbam.

Miss Jennie Zakrajšek, stara 25 let je bila zadeta na E. 40 St. in St. Claire Ave. Dobila je precej hude poškodbe. Voznika, ki jo je peljal v Polyclinic bolnišnico, toda ni poročal policiji, sedaj išče policija.

— V Conemaugh, Pa. je umrla Marija Kapler, po domače Vivoda. Rojena je bila v Babjevsi, fara Radovica. — Umrila je v starosti 57 let in zapuščala sedem otrok, namreč pet sinov in dve hčeri.

DVAKRAT UMRL IN ENKRAT POKOPAN

Pregovor pravi, da bo dolgo živel, kogar so enkrat proglasili za mrtvega. Če je ta pregovor resničen, bo dve leti stari sinko policijskega uradnika Chena v Harbinu doživel Metuzalemovo starost. Dečko je namreč nekega dne obolel in skrbna mamica ga je nesla v posteljo. Vendar se zaradi njegove bolezn niso preveč belili las. Toda tretjega dne zjutraj so starši našli otroka v postelji mrtvega. Da je bila žalost velika, se razume. Obvestili so sorodnike, ki so prišli izražati sožalje. Drugi dan sta gospod in gospa Chen šla v mesto, da pripravita vse za pogreb. Ko sta se vrnila domov, sta našla malega "mrlička" ne le živega, ampak zatopljenega v igro s svojimi igračkami. Ker je tudi v Mandžuriji znano, da včasih ljudje navidezno umro, so bili starši hudo veseli ter se niso več menili za dečkovo bolezen, ker fant je bil zdrav.

Minilo je nekaj dni in deček je zopet obolel. Kmalu nato se je staršem zazdelo, da je sinček zopet umrl. Sedaj se starši niso dali prevarati od navidezne smrti, ampak so upali da bo zopet kmalu oživel. Zato tu niso bili s pogrebom. Ko pa je minilo 5 dni in deček še ni dal znaka življenja od sebe, so se morali pripraviti za pogreb. Otroka se položili v veliko krsto ter ga po kitajski navadi nesli na kokopališče in pustili na vrhu. Dva dni nato pa je tam blizu pasel ovee neki pastir, ki je s kokopališča zaslišal otročji jok. Hotel je na kokopališče h krsti malega Chena, dvignil pokrov in našel v krsti dečka, ki je glasno tulil. Ubogi starši imajo sedaj svojega otroka zopet doma. Mali je zdrav ko dren. Najuglednejši zdravniki preiskujejo ta slučaj.

Advertise in "Glas Naroda"

Cena

DR. KERNOVEGA BERILA JE ZNIZANA

Angleško-slovensko

Berilo

ENGLISH SLOVENE READER

STANE SAMO

\$2

Naročite ga pri —

KNJIGARNI "GLAS NARODA"

216 WEST 18th STREET

NEW YORK CITY

VAŽNO ZA NAROČNIKE

Poleg naslova je razvidno da kdaj imate plačano naročnina. Prva številka pomeni mesec, druga dan in tretja pa leto. Zadnje opomine in račune smo razposlali za Novo leto in ker bi želeli, da nam prihranite toliko nepotrebne dela in stroškov, zato Vas prosimo, da skušate naročnino pravčasno poravnati. Pošljite jo naravnost nam ali jo pa plačajte našemu zastopniku v Vašem kraju ali pa kateremu izmed zastopnikov, kojih imena so tiskana z debelimi črkami, ker so opravičeni obiskati tudi druge nasebine, kjer je kaj naših rojakov naseljenih.

CALIFORNIA:

San Francisco, Jacob Lauscha

COLORADO:

Pueblo, Peter Cullig, A. Saftle

Walsenburg, M. J. Bayuk

INDIANA:

Indianapolis, Louis Banich

ILLINOIS:

Chicago, J. Bevil, J. Lukinich

Cicero, J. Fabian (Chicago, Cicero in Illinois)

Joliet, Mary Bambich, Joseph Hro-

vat

La Salle, J. Spellich

Mascoutah, Frank Augustin

North Chicago, Jože Zelenc

KANSAS:

Girard, Agnes Moenik

Kansas City, Frank Zagar

MARYLAND:

Kitzmiller, Fr. Vodopivec

Steyer, J. Černe (za Penna., W. Va. in Md.)

MICHIGAN:

Detroit, Frank Stular

MINNESOTA:

Chisholm, Frank Gouze

Ely, Jos. J. Peschel

Evelev, Louis Gouze

Gilbert, Louis Vessel

Hibbing, John Porke

Virginia, Frank Hrvatic

MONTANA:

Roundup, M. M. Panlan

Washoe, L. Champa

NEBRASKA:

Omaha, P. Broderick

NEW YORK:

Gowanda, Karl Strnisha

Little Falls, Frank Maslo

OHIO:

Barberton, Frank Troha

Cleveland, Anton Bobek, Chas. Mar-

linger, Jacob Resnik, John Slovnik

Girard, Anton Nazde

Lorain, Louis Balant, John Kuur-

še

Warren, Mrs. F. Rachar

Youngstown, Anton Kikelj

OREGON:

Oregon City, Ore., J. Koblar

PENNSYLVANIA:

Ambridge, Frank Jakše

Broughton, Anton Ipavec

Claridge, Anton Jerina

Conemaugh, J. Brezovec

Export, Louis Supančič

Farrel, Jerry Okorn

Forest City, Math Kamin

Greensburg, Frank Novak

Johnstown, John Polanz

Krayn, Ant. Taučelj

Luzerne, Frank Balloch

Midway, John Zast

Pittsburgh, J. Pogacar

Presto, F. B. Demshar

Reading, J. Pezdirc

Steelton, A. Bren

Turtle Creek, Fr. Schiffrer

West Newton, Joseph Jovan

WISCONSIN:

Milwaukee, West Allis, Frank Shok

Sheboygan, Joseph Kakež

WYOMING:

Rock Springs, Louis Tanchar

Diamondville, Joe Rolich

Vsak zastopnik izra potrdilo za svo-

to, katero je prejel. Zastopnik raje

kom toplo priporočamo.

UPRAVA "GLAS NARODA"

Povesti in Romani:

(Nadaljevanje.)

Ugrabitveni milijonar	1.25
V krepkih inkvizicijah	1.35
V robitvu (Matije)	1.25
V goriskem sakotju	35
V oklopniku okrog sveta:	
1. del	90
2. del	90
OBA SKUPAJ	1.60

Veliki inkvizitor	1.—
Vera (Waldova), broš.	35
Vojska na Balkanu, v slikah	25
Vrinar, (Rabindranath Tagore),	
trdo vezano	75
broširano	60

Volk spokornik in druge povesti	1.—
trdo vezano	1.25

Vojni, mir ali pogostvo, 1. sv.	35
V post-... sin, III. sv.	35
Vedutina Vodnika izbrani opisi	30
Vodnik svojemu narodu	25
Vodnikova pratika I. 1927	50
Vodnikova pratika I. 1928	50
Vodniki in preporeki	60
Zašel smrti	60
Zadnja dnevi nesrečnega kralja	60
Za krstom, povest	75
Zadnja kmetka vojaka	75
Zadnja pravda, ves	70
Zmaj iz Himo	70

Življenje slov. trpina, izbrani opisi	
Alčibeev, 3. sv. skupaj	1.50

Zlatokopi	35
Zemni naše koprne	45
Zinoto in konec gdi. Pavle	45

Zbirka narodnih pripovedi:	
I. del	40
II. del	40

Zastopnik štiri (Doye)	50
Zgodovinske anekdote	50
Z ogleju in matem	3.—

||
||
||

GORA LEZE...

ROMAN IZ ŽIVLJENJA
ZA "GLAS NARODA" PRIREDIL: L. H.

21

— Pet — sto — Mama komaj izgovori in v strahu sklence roke, da se strese njen celi obraz. — Za božjo voljo, Žorž! Kako pa boš dobil toliko denarja?

— Misliš sem si pač, da bi mi ti dala.
— Toda, Žorž! — Pri mami je izginil ves strah, vsa ginenost. Popolnoma mirno pravi: — Ne, moj dragi Žorž! Iz tega ne bo nič!

— Mama! Poglej, mislim resno! — Bil je bled in ustnice se mu tresejo.

— Meni tudi ni posebno prijetno pri srcu. — Z vzdihom se v naslonjaču nekoliko dvigne, da bi udobnejše sedela.

— Pred dvema letoma sem ti pomagala in sem ti rekla: pravi in zadnjič! Kar sem rekla, sem rekla!

Žorž prime njeno roko.

— Da, mama; bodi dobra z menoj! Nikar mi ne vzemi poguma, ko sem se enkrat odločil, da bom dober! Pomagaj mi malo! Ali mi ne verjameš, da pošteno mislim?

— Da, Žorž, vse ti verjamem! Toda denarja ti ne dam! Pustimo to stvar v miru! Skrbni ne morem prenašati! Ker me delijo! Smeš pa človeka shujša. Bodi vesel, Žorž! Povej mi še kaj! In natoči si še kavo! Rada te imam in ti privoščim!

S težavo se dvigne, se omahovaje skloni čez mizo, potipuje skodelico in položi poleg nje velik kos potice.

Žorž vstane. Molče, s tresočimi rokami poravnava mokri robe, v katerem je prinesel posteljo, vzame klobuk in gre k vratom.

— Žorž, kaj pa ti je?

— Beži, mama, nikar se ne norčuj iz mene! Bila si mi zadnja pomoč. Druga dva sta mi že dala breco. Tako moram sam gledati, kako se bom pregrizel skozi. Da me tako pustiš obsedeti v stiski, si ne bi bil nikdar mislil. Toda ničesar ti ne očitam. Da bi pa še kdaj prišel v tvojo hišo? Ne, mama! Mi dva sva med seboj opravila! Bog te obvaruj!

Težkih korakov gre po stopnicah navzdol. Na cesti stoji, ne vedoč, kaj bi napravil. V glavi mu šumi, da je komaj mogel kaj misliti. Od kod sedaj dobiti denar? Pre dvsem mora biti plačan trgovec; pri njem mora zopet imeti kredit, ako je hotel za pomočnika kuhati.

Stoj, Grundhofer! Zanj je delal na račun celoleto; od Novembra leta je zneslo že petdeset do šestdeset šilingov! Ako bi njemu dal kako prijazno besedo? — Plačal bo! — Žorž dobi s to mislijo sveto spoštovanje do človeka, ki točno plača.

Hiti, da se znoji! Pri Grundhoferju ga je čakalo presenečenje, ki je takoj potlačilo zadrego in jezo.

— Ti si pravi! — zmerja kmet. — Pred enim tednom si poslal svojega pomočnika po denar. In plačal sem mu. In sedaj prideš še sam in zahtevaš še enkrat! O, to je prava obrt!

Žorž jeelja izgovor, najneumnejši, ki mu je prišel na misel. Ne da bi vprašal pomočnika, toda ga ni hotel obdolžiti poneverb. Doma pa, v kovačnici, je samo rekel:

— Štefel, prihajam od Grundhoferja!

Pomočnik je takoj natančno vedel, kaj je na stvari. Njegov obraz je jasno govoril.

— Za božjo voljo, Štefel, kaj pa si napravil s tolikim denarjem? — stoka Žorž, kot bi bil pri njem denar celo življenje resna stvar.

Štefel je hotel to zoperuo zadevo veselo obrniti in se smeje.

— I, počasi sem porabil. Ti ima dobro. Meni ne dajo na upanje!

Žorža mine potrpečljivost. Njegovo lice temno zardi in zavpije:

— Sedaj pa se odpravi! Poleg sebe sem trpel še drugega lumpa, kajti do sedaj sem bil sam lump. Za tako barabo, kot ti, pa je moja hiša vedno predobra!

— Oho! — Štefel pograbi težko kladivo, toda slabo je naletel.

— Ali misliš, da se te bojim, ti žaba? — S pestjo izbije Žorž pomočniku kladivo iz rok, ga zgrabi za prsi in ga strese, da so mu šklepetali zobje.

— Tako! Sedaj izgini! In če v eni uri s svojim gobeem nisi iz hiše, ti bom pomagal na noge!

Ko je Žorž enkrat sam in se mu je jeza razkadila, se ga loti potrlost, da bi bil najrajše zakričal. Korak ga zbudi. Bil je kmet, ki je čakal, da bi bil njegov voz okovan.

— Kdaj pa dobiš svoj voz?

Žorž vstane, da pogleda, kako daleč je že pomočnik z delom.

— Pridi zopet zvečer! Mislim, da ga bom do tedaj izgotovil!

— Sem na zelo radoveden! Boš pa moral pomočniku prido pomagati!

— Tako? Misliš?

— Da! — Kmet gre.

Ura je bila enajst. ko prične Žorž delati. Pri svojem delu niti ne opazi pomočnika, ko gre s culo čez dvorišče.

Štefel je pustil delo, ne da bi se od gospodarja poslovil. Tam v gostilni je pil svoj "likof" in je privoščeval, da mu je zanemarjeno gospodarstvo pri Daksenu že presedalo in da je Žoržu povedal, da si bo poiskal delo pri kakem bolj uglednem mojstru.

— O, fant, — pravi krečmar s polovičnim nomilovanjem, — sedaj pa nima pomočnika, ki bi zanj delal! Sedaj bo pa Žorž kmalu splaval!

To je slišal stari Rufel, ki je sedel za pečjo. Vzdihne in zmajuje s svojo sivo glavlo.

Pri tem pa od sosednje kovačnice vedno doni: kling, kling, kling, kling! In če udarci kladiva za nekaj časa utihnejo, se je iz dimnika privaril gost oblak dima.

Oh popoldanskem času je ponehal vaški ropot in po cesti ne ropota noben voz; samo v kovačnici nočejo utihniti udarci kladiva: kling, kling, kling, kling!

Ko okoli šestih zvečer pride kmet po voz, je bilo delo že eno uro končano in Žorž za svojo zalogo še skuje nekaj podkev.

— Kaj sem dolžan? — vpraša kmet.

— Najprej si ogled delo, če si zadovoljen.

Resno gre kmet okoli voza, pregleduje železne obroče na kolesih.

(Dalje prihodnjik.)

Iz Slovenije.

V Avstriji goljufal — v Mariboru bo sedel.

Pred malim senatom mariborskega okrožnega sodišča so imeli zanimivega in nenavadnega gosta iz tujine. Zagovarjal se je Alfred Živko (sam se piše Schiffko) ki je rojen in pristojen v Mariboru, živel pa je v Gradcu in bil tam uslužben kot uradnik pri "Dunajski mestni zavarovalnici". V službi je bil od leta 1924. Bil je na videz zgleden uradnik in je užival splošno zaupanje svojih delodajalcev. Zaupanje pa je izrabil v svoje namene. Najprej je pred tremi leti zavedel svojega prijatelja in sošolca Sigla, ki je bil zaposlen pri isti tvrdki, da je inkasirane premije ponesveril in delil z njim. primanjkljaj pa je kril v knjigah z napačnimi vključitvami. Stvar je prišla na dan, Sigl je bil odpuščen, imel pa je toliko prijateljskega čustva, da svoji zapeljivcu ni izdal. Živko pa je po odpustu prijatelja avanziral in izkazovalo se mu je še večje zaupanje. Nekaj časa je bil previden in je pustil tuj denar v miru, razkošno življenje pa ga je zavajalo znova v nepostenost. Na pretkan način je dosegel, da so se poštne nakaznice, glaseče na ne razne zavode in osebe, po običajni kontrolni poti skozi vse inštanice podjetja vrne nazaj v njegove roke ter jih je potem naslovi na svoje zaupnike, ki so mu prejeli denar vrnili. Zaupnikom je potem dajal 15% provizije od teh vsot. Na ta način je Živko olajšal tvrdko za 42 tisoč šilingov. S temi lepimi posttranskimi dohodki, ki jih je prejemal Živko poleg visoke mesečne plače, je živel prav gosposko. Letosnjega aprila meseca pa je prišla zadeva na dan. Neka uradnica, ki je vršila kontrolo čekov je opazila nerednosti. Čim je Živko začutil, da so mu tla prevročila, se je spomnil, da je doma v Jugoslaviji in pristojen v Mariboru. Vzela ga je iz Gradca noč in pojavil se je v Mariboru, pa ne več kot Schiffko, ampak Živko. Prinesel je s seboj precej denarja, k isti ga je v Gradcu prihranil za slabe čase. Ker pa je videl, da v Jugoslaviji ne bo utekel pravici, je ves denar v veseli družbi zabil v teku dveh noči. Tretjega jutra so ga v Ptuj arretirali ter oddali v zapore mariborskega okrožnega sodišča. Preiskava se je vlekla dolgo, ker se je vršila istočasno v Mariboru in Gradcu. Sedaj se je stvar dozorela in Živko je prišel pred sodnike.

Pred malim senatom se je že tretjič vršila kazenska razprava proti 39-letni dninarici Ili Božičevi iz St. Ruperta, ki je obtožena, da je 12. avgusta lani zažgala veliko gospodarsko poslopje grofa Barba na Rakovniku, zaradi česar je imel lastnik okrog četrtilijuna dinarjev škode. Obdolžena je bila tudi, da jo je za ta zločin nekdo podkupil. Obtoženka je že pri prvih razpravah podala takoznane izjave, da je sodišče dobilo pomisleke o ravnovestnosti njenega duševnega stanja. Spričo tega je bila obtoženka oddana v opazovalnico. — Na podlagi ugotovitev zdravnikov psihiatrov in pa zaradi nezadostnih dokazov je sodišče oprostilo krivde in kazni. Eдини njen zagovor na razpravi so bile besede, da je pri zadevi tako nedolžna, kakor predsedujoči sodnik sam.

Zaradi požiga tretjič pred sodniki.

Pred malim senatom se je že tretjič vršila kazenska razprava proti 39-letni dninarici Ili Božičevi iz St. Ruperta, ki je obtožena, da je 12. avgusta lani zažgala veliko gospodarsko poslopje grofa Barba na Rakovniku, zaradi česar je imel lastnik okrog četrtilijuna dinarjev škode. Obdolžena je bila tudi, da jo je za ta zločin nekdo podkupil. Obtoženka je že pri prvih razpravah podala takoznane izjave, da je sodišče dobilo pomisleke o ravnovestnosti njenega duševnega stanja. Spričo tega je bila obtoženka oddana v opazovalnico. — Na podlagi ugotovitev zdravnikov psihiatrov in pa zaradi nezadostnih dokazov je sodišče oprostilo krivde in kazni. Eдини njen zagovor na razpravi so bile besede, da je pri zadevi tako nedolžna, kakor predsedujoči sodnik sam.

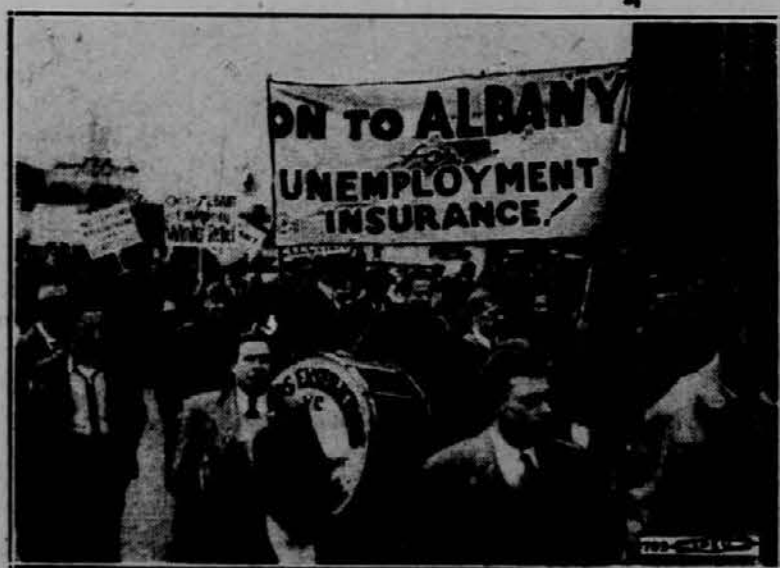
PUŠKA BREZ POKA

Dunajski listi poročajo, da je tam neki rezervni stotnik izumil puško, ki ne daje pri strelu nobenega ognja iz cevi, se ne kadil in tudi ne poči. Puško je predvajal tudi pred časnikarji, ki pravijo, da ima v resnici vse te lastnosti. Pri strelu je slišati komaj udar sprožilca, ki ga pa normalni čestni šum daleč preglasi. Izumitelj pravi, da temeljijo efekti njegove puške na kombinirani mehanično - kemični podlagi. Puška je posebno pripravljena za boj iz bližine. Sedaj bo po istem principu zgradil repetirno puško.

Revolverski atentat na avto.

29. oktobra okoli 6. je šofer Moretovega tovornega avtomobila vozil iz Žužemberka domov sejmarije. Na Drski v

POHOD BREZPOSELNIH

proti Albany se je končal, ko so dospeli demonstranti na most, ki vodi v glavno mesto newyorské države. Tam jih je policija zavrnila s krepelci, plin, bombami in revolverji.

NAJBOGATEJŠI ANGLEŽ

V Londonu je umrl v starosti 61 let James Morrison, ki je veljal za najbogatejšega Angleža. Njegovo imetje cenijo na več nego 10 milijonov funtov. V tretjem zakonu je bil poročen z znano filmsko igralko Talmadgeovo.

OŽIVELA JE POD KIPARJEVO ROKO

Sloveci pariški kipar James Pradier je srečal neko jutro v predmestju Pariza mlado knetic, katere lepota in vitka postava ga je kar zamamila. Hotel se je z njo seznaniti, ker se mu je kasneje posrečilo.

Kipar je knetico pregovoril, da je pričela hoditi k njemu v atelje, kjer je modeliral njeno glavo in vrta za hip svoje Atalante.

Dekle je dolgo časa redno prihajalo k umetniku. Neki dan je pa nepričakovano izostalo. Ker je tudi drugi in tretji dan ni bilo na izpregled, je kiparja zaskrbelo, kaj je z njo. Šel je na njen dom. Našel je nesrečnico na smrtni postelji. Živčena mrzlica je izmučila njeno mlado telo.

Ko je prišel drugi dan, jo je našel mrtvo. To ga je zelo potrl. Toda takoj se je v njem oglasila njegova umetniška sila. Hotel je napraviti iz mavca vlietel njenih rok in glave.

Dekle pa ni bilo mrtvo. Ležalo je v mrtvičnih kreih in si rota ni mogla geniti niti s prostom.

Ko je kipar delal vlietel na roki, se je spomnila, kako strašno bo potem, ko ji vlije sadro na usta in nos, da ne bo mogla več dihati.

Tega se je tako zbala, da je napela vse sile in se nekoliko premaknila.

Umetnik je začuden prenehal z delom. Pa si je mislil, da se je zmotil. Hotel je delo nadaljevati.

Močna volja deklice je pa zmagała. Dekle se je dvignilo in vrglo sadro kiparju v obraz.

Mladenka je kasneje spet ozdravela. O kiparju ni hotela ničesar več slišati. Pred njim je čutila smrtni strah in grozo. Ni ga mogla trpeti. Nihče je ni mogel pregovoriti, da bi še enkrat prestopila vrata njegovega ateljeja.

USTAŠKA GNEZDA V APENINIH

Nadaljevanje s 3. strani.

tri, kako treskajo granate na Monte Grezzo! Držijo jih pa strogo: zaprisežejo jih takoj in vsakemu zagrozijo s smrtjo, če ne uboga, ali poskuša uiti. Vsaka dva meseca pridejo pogledat v tabor komandant iz Piacenze. Ta prinese s seboj denar. Plačajo vsakemu po 10 lir na dan. Oni, ki so določeni za atentat, dobijo prav masno nagrado. Poleg prvih imen imajo še vsi izmišljena imena. Mi pa plačamo!"

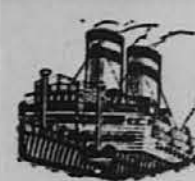
"Zit!" je udarila Clementina.

Pa ni bil tiho! Pripovedoval je razburjen, a nekam bolj skrivnostno zgodbo onih, ki jih pripeljejo sem iz Genove ali Nettuna.

Lačni pridejo iz Amerike. V pristanišču jih čakajo agenti. Izvabijo jih, da se vpišejo, in obetajo jim plačo. Pravijo, da je v njih domovini lakota, da bo vse razpadlo, da pridejo pa razsulu na mastna mesta. In ti reveži, ki so brez sredstev, verjamejo. Ko jih pa iz Milana privlečejo sem gor, bi marsikdo rad ušel, a je prepozno. Glejte — je pokazal — one pečine, na katerih stoji grad! V ta prepad jih je že skočilo ne koliko!

"Zit", zit!" je razkačeno zaklicala gospodarica. In res je mož umolknil. Povedal je dovolj.

SLOVENIC PUBLISHING CO.
TRAVEL BUREAU
216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.
PIŠITE NAM ZA CENE VOZNIH LISTOV, REZERVACIJO KABIN, IN POJASNILA ZA POTOVANJE

1. decembra: Lafayette v Havre, Rex v Genoa
4. decembra: Manhattan v Havre
7. decembra: Saturnia v Trst, Hamburg v Hamburg, Berengaria v Cherbourg
8. decembra: Champlain v Havre
11. decembra: Gen. Von Steuben v Hamburg
12. decembra: New York v Hamburg
14. decembra: Majestic v Cherbourg, Conte di Savoia v Genoa
15. decembra: Paris v Havre, Bremen v Bremen
19. decembra: Albert Ballin v Hamburg
21. decembra: Olympic v Cherbourg
26. decembra: Deutschland v Hamburg
29. decembra: Ile de France v Havre

OSEBNO VODENI BOŽIČNI IZLETI V STARO DOMOVINO

NA SVETOVNOZNANIH EKSPRESNIH PARNIKIH (preko Cherbourgja)

OLYMPIC 1. DECEMBRA (vkrcaje noč prej)

BERENGARIA 7. DECEMBRA

MAJESTIC 15. DEC. (vkrcaje noč prej)

Največji parnik sveta M. S. EKEROVICH, voditelj

Kabine bivšega turističnega razreda za potnike tretjega razreda. — Pozorna postrežba. — Priladite denar in kupite po nižji ceni karto za tja in nazaj. Take povratne karte so dve leti veljavne. Če želite, lahko plačate tudi v obrokih za potovanje na Cunard-White Star črti. — Vprašajte glede novih nizkih "Excursion Fares" za tja in nazaj.

Za podrobnosti se obrnite na svojega lokalnega agenta ali

CUNARD WHITE STAR LIMITED
25 Broadway, New York

BOŽIČNI IZLETI

v Jugoslavijo:

POD OSEBNIM VODSTVOM

MAJESTIC v Cherbourg, odpluje 14. DEC.

BREMEN v Bremen, odpluje 15. DEC.

PARIS v Havre, odpluje 15. DEC.

Kdor želi imeti prijetno družbo, naj se nam takoj priklasi in če je gotov, naj pošlje nekaj are, da mu preskrbimo najboljši prostor na enem izmed teh parnikov. Mi bomo takoj preskrbeli vse potrebne listine za potovanje in sploh vse, da bo vsakdo zadovoljen. Dolgoletnekušnje in priporočila onih, ki so se posluževali našega posredovanja, so najboljšje jamstvo vsakemu. Priglasite se takoj za navodila na:

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY (TRAVEL BUREAU)
216 West 18th Street New York, N. Y.

Zakaj je bila ona noč tako dolga! Komaj se je zdnilo, sem jo odkuril. Tam na griču Monte Grezzo pa so pokale granate, da se je tresla zemlja. Vmes so treskale puške in samokresi. Čudi so se klici: — "Halo! Treba da brojiš! Jelan, dva..."

V duši se je vse treslo. — Grozne slutnje so ustale v meni: Tu se pripravljajo morilci za lastne brate!

In bežale so noge, kar jim je bilo moči. Nič več niso gledale oči lepe Levante in ožarjenih Alp in plodovite Lombardije — iz Bardija je rastla strašna smrt, ki je stresla Evropo.

Tu, v teh zakletih gorah, v teh peklenjskih kovačnicah so se kovali načrti in urile roke, ki so vsaj indirektno povzročile grozno marsejsko tragedijo.